

DR. DOMONKOS JÁNOS
ny. igazgató
Budapest

Október 6., magyar nemzeti gyásznapi

Áttekintve nemzeti történelmünket sok szomorúságra, gyászra találhatunk. Gondoljunk csak az 1526-os mohácsi vészre, a három részre szakadt országból csak Erdély maradt független, de Erdélyt is és még sokkal többet veszítettünk a trianoni békeszerződéssel, aztán a két világháborúval, s a kivándorlásokkal. Amint József Attila: Hazám című szonettciklusában írja: „... kitántorgott Amerikába másfél millió emberünk...” A kivándorlások, a világháborúk egyaránt lefejezték országunkat, mert mindig ifjúságunk színe-java pusztult, „...acsargó habon tovatűnt...” a kivándorló hajókon, vagy ottveszett Doberdónál és a Donkanyar havas pusztáin.

Hiába álltunk a világ leghaladóbb eszméinek oldalára, így az 1789-es párizsi forradalom mellé; Martinovicsékat, a magyar jakobinusokat lemészárolták a Vérmezőn. Batsányi híres versében: „Vigyázó szemetek Párizsra vessétek!”-ért kínzó rabságot szenvedett Kufstein várában.

Petőfi Sándor „Egy gondolat bánt engemet” című versében meghirdeti a harcot a VILÁGSZABADSÁGÉRT! Harci dala, a Nemzeti dal máig hat, bár ő maga eltűnik örökre a segesvári harctéren. A szabadságharc ugyanúgy bukik, mint korábban a Rákóczi-felkelés. A „Nagymajtényi síkon letörött zászló” a síró kurucok kezében; ott az aradi 13 hős táborkot – a világtörténelemben is példátlan – lemészárolják, agyonlövik vagy bitófán ölik meg. A világszabadságért vállaltak sorsközösséget a velünk együtt élők s a szomszéd népek fiai (a 13 között volt horvát-szlovák-osztrák származású mártír táborkot is). Budapesten Bem apó szobra nem véletlen mementója az örökre megbonthatatlan magyar-lengyel barátságának.

Október 6-án úgy gyalázták meg a magyar nemzetet, mint talán soha. Sok szenvedést kibírt nép vagyunk. Ez a Nemzeti Gyásznapi úgy beleivódott minden magyar szívébe (bárhol éljen is a világban), hogy az kitörölhetetlen, megbocsáthatatlan fájdalom. Ezt elismerik szerte a világon!

Október 6. mindmáig fájdalmas magyar nemzeti gyásznapi. Ezt valamennyi magyar szívében-lelkében átérzi: természetes, maradandó, örök mementó. Szinte hihetetlen, de valóság: az akkori Neugebaude épület udvarán agyonlőtték gróf Batthyány Lajos miniszterelnököt, majd ugyannerre a sorsra jutott majd egy évszázaddal később Nagy Imre is.

Ezek az események október 6-át idézik. Legbúsabb dalaink: Krasznahorka büszke vára, a Kuruc-nóták, a magyar katonadalok, a Székely himnusz mind utal október 6-ára is.

A külföldiek sokszor nem is értik, hogy miért csordul ki a könny a magyarok szeméből, ha felcsendül, a Himnusz, a Szózat, a Boldogasszony Anyánk.

Bánat, szív fájdalom, Nemzeti Gyásznapi OKTÓBER 6. a magyarok számára.

